

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (1994:1121) om läkarvårdsersättning

SFS 2019:1019

Publicerad
den 3 december 2019

Utfärdad den 28 november 2019

Regeringen föreskriver att 13–17 §§ förordningen (1994:1121) om läkarvårdsersättning ska ha följande lydelse.

13 §¹ För laboratorieundersökning som utförs av Folkhälsomyndigheten lämnas ersättning från regionen om undersökningen utförs efter remiss från

1. en läkare som har ersättning enligt lagen (1993:1651) om läkarvårdsersättning,

2. en läkare som är anställd av studerandehälsovårdsorganisation, eller

3. en läkare inom företagshälsovård som

– är en rådgivande expertfunktion för arbetsgivare och arbetstagare,

– arbetar förebyggande med arbetsmiljön och medverkar i arbets-, anpassnings- och rehabiliteringsverksamheten på arbetsstället,

– aktivt medverkar i det lokala arbetsmiljöarbetet,

– samverkar med berörda samhällsorgan, och

– drivs med för ändamålet utbildad personal.

Ersättning lämnas med högst det belopp som finns angivet för sådan undersökning i den för Folkhälsomyndigheten gällande taxan.

14 §² Regionen ska till läkaren betala ut skillnaden mellan det arvode som följer av bestämmelserna i denna förordning och den patientavgift som läkaren fått ta ut.

Arvodet betalas dock helt genom läkarvårdsersättning

1. för provtagning i syfte att ta reda på om en allmänfarlig sjukdom enligt smittskyddslagen (2004:168) föreligger och för undersökning i samband med provtagningen,

2. om patienten enligt 24 § lagen (1993:1651) om läkarvårdsersättning är befriad från att betala patientavgift,

3. för rådgivning i födelsekontrollerande syfte eller angående abort eller sterilisering,

4. för läkarens resekostnader enligt 12 §,

5. för sjukvård som avses i 2 § andra stycket 5 förordningen (1984:908) om vissa statsbidrag för sjukvård m.m.

¹ Senaste lydelse 2013:889.

² Senaste lydelse 2012:965.

15 §³ Vid utbetalning av ersättning till en mottagare som inte åberopar godkännande för F-skatt och inte är juridisk person minskas ersättningen med 10,3 procent eller, om mottagaren vid årets ingång är 65 år eller äldre, med 6,5 procent. Om mottagaren visar att minst 60 procent av ersättningen motsvarar kostnader i arbetet som ska täckas med ersättningen, ska ersättningen minskas med det lägre belopp som beräknas motsvara de arbetsgivaravgifter eller den särskilda löneskatt som regionen ska betala.

16 §⁴ Läkarvårdsersättningen utgör ersättning för samtliga åtgärder vid ett vårdtillfälle inräknat läkemedelsförskrivning och provtagning för klinisk laboratorieundersökning. I ersättningen ingår också betalning för läkarintyg som behövs för att få ut sjukpenning eller sjuklön samt för förbands- och annat förbrukningsmaterial.

Läkarvårdsersättningen innefattar också betalning för de kliniska laboratorieundersökningar som anges i bilaga 2 och provtagning för sådan undersökning. Om undersökningen eller provtagningen utförs av någon annan ska läkaren stå för kostnaden.

Provtagningskostnaden för andra laboratorieundersökningar än som anges i bilaga 2 bekostas av läkaren om det inte är medicinskt motiverat att provtagning sker vid ett laboratorium som regionen har anvisat.

17 §⁵ En läkare som har läkarvårdsersättning är skyldig att i fråga om all sådan vård visa läkarvårdsräkning för regionen och redovisa arbetstid, antalet vidtagna åtgärder samt uppgift om patientens bosättningsort. Sådan provtagning och undersökning som avses i 14 § andra stycket 1 ska dock, utan uppgifter om patientens identitet, redovisas särskilt. Läkaren är även skyldig att rapportera till respektive region om han eller hon är verksam i två eller flera regioners områden och ska därvid även ange beräknad omfattning i respektive regions område. Därutöver är läkaren skyldig att själv bevaka när han eller hon når ersättningstak 1 eller ersättningstak 2 och att underrätta regionen om detta.

Läkarvårdsersättning i motsvarande mån kan innehållas i avvaktan på att sådana uppgifter lämnas som avses i första stycket.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2020.

På regeringens vägnar

LENA HALLENGREN

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)

³ Senaste lydelse 2011:1450.

⁴ Senaste lydelse 1996:1360.

⁵ Senaste lydelse 1997:94.